

РЕШЕНИЕ

№ Ж-159/2013 г.

София, 01.08.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.07.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег.№ Ж-159/13.05.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 12.06.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирано „М.” ЕАД.

Я.Л.Н. е сезирал КЗЛД с жалба, в която твърди, че на 24.04.2013г. е подал заявление до администратора на лични данни – „М.” ЕАД с правно основание „чл.26 от ЗЗЛД. Заявлението е подадено по електронен път, но е подписано с електронен подпис. Администраторът на лични данни го е входирал с рег.№13941/24.04.2013г.

Господин Я.Л.Н. твърди, че липсва произнасяне в законустановения 14-дневен срок, поради което приема, че е извършено административно нарушение спрямо него и е изпълнен състава на чл.42, ал.7 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят иска от Комисията да издаде задължително предписание на администратора на лични данни, с което да го задължи да предостави изисканата от него информация, както и да му наложи административно наказание.

Към жалбата е приложено заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД и кореспонденция, водена по електронен път по повод подадено заявление.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от М." ЕАД.

Ответната страна представя писменото си становище по жалбата, като сочи, че Я.Л.Н. е клиент на дружеството и има сключен договор №Н0585779/04.09.2012г. По повод договора и на основание чл.7.1 от Общите условия за взаимоотношения между „М." ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „М." ЕАД по стандартите GSM, UMTS и LTE, мобилният оператор обработва свързаните с жалбоподателя лични данни. Дружеството потвърждава в становището си, че на 24.04.2013г. е получило заявление от господин Я.Л.Н. за достъп до лични данни, като в становището се пресъздава текста на самото заявление.

В отговор на заявлението на 08.05.2013г. е изпратен отговор на жалбоподателя с рег.№1394. в отговора е посочено, че мобилният оператор не предоставя неправомерен достъп до личните данни на господин Я.Л.Н. на трети лица. Администраторът на лични данни заявява, че с оглед съображения за сигурност не предоставя писмена информация за личните данни, които обработва, а следва лицето лично да се яви в посочен от дружеството магазин, в които да му бъде предоставена информацията срещу подпис. Във връзка с тези правила на оператора е изпратено писмо до заявителя, в което му е посочен реда, по който може да получи информацията.

„М." ЕАД приема, че не е нарушило разпоредбите на ЗЗЛД и Я.Л.Н. е получил отговор на запитването си в срок.

Към становището се прилагат: заверено копие от пълномощно, заверено копие от договор сключен с жалбоподателя, заверено копие от отговора по заявлението за достъп и заверено копие от справка за личните данни на Я.Л.Н..

За откритото заседание, насрочено за 10.07.2013г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява и не се представлява. Приложено е писмено становище от жалбоподателят по съществуващото на спора, като с него са правят и доказателствени искания.

За „М." ЕАД се явява юрисконсулт М.С., с пълномощно по преписката.

Процесуалният представител на ответната страна, изказа в откритото заседание притеснението на ръководството на дружеството, породено от изявления на жалбоподателят. Я.Л.Н. е уведомил „М." ЕАД, че в случай, че не му бъде заплатена сума в размер на 1500 лв., която той определя като „обезщетение", ще разпространи в медиите сключеният договор между „М." ЕАД и „К.Р.М." ООД. В изявлението на жалбоподателят не е посочен за какъв вид вреди е исканото „обезщетение", от какви действия или бездействия на администратора

на лични данни са произтекли вредите, както й че обезщетението е поискано от самият администратор на лични данни, а не от съда, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.39, ал.2 от ЗЗЛД. Изказват се притеснения и от факта, че жалбоподателят като страна в административното производство пред КЗЛД е получил копие от всички документи приложени към преписката, но същите не се използват с цел защитата на правата му като страна в производството, а се заявяват намерения, че част от тях ще бъдат разпространени в медиите при неизпълнение на определени положителни за жалбоподателя действия от страна на М. Процесуалният представител на мобилният оператор сочи, че договора между двете търговски дружества представлява търговска тайна и приложените към писменото становище доказателства - пълномощни, съдържат личните данни на физическите лица, представляващи дружеството, като разпространението им би довело, както до нарушаването на конфиденциалността на договорните отношения, така и до нарушаване на правата по ЗЗЛД на тези лица.

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е сключил на 04.09.2012г. нов договор за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, който към този момент е действащ.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, за което се отнасят личните данни е условие за допустимост за обработване на личните данни, визирано в разпоредбата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД. Не е спорно, че физическото лице – Я.Л.Н. е дал изричното си съгласие при сключване на договора за предоставяне на мобилни услуги личните му данни да бъдат обработвани от М. за целите на сключения договор, както и предоставяни на трети лица с цел събиране на дължими суми, което се явява още едно условие за допустимост. В конкретния случай е налице още едно условие за допустимост, а именно за реализиране на законни интереси на администратора на лични данни или на третото лице, на което се разкриват данните. Интересът на администратора и на обработващия лични данни в случая се явява преимуществен пред този на физическото лице, защото то се явява неизправна страна по договор с администратор на лични данни.

Не сочат в жалбата твърдения и не се събраха доказателства, от които да се установи, че има нарушени на принципите, на които следва да се основава обработването на личните данни на жалбоподателя.

Конкретната жалба, с която е сезирана КЗЛД е с предмет отказ от достъп до лични данни по заявление, подадено на 24.04.2013г.

Не е спорно между страните, че е подадено заявление с правно основание чл.26 и чл.28 от ЗЗЛД.

Със заявлението Я.Л.Н. е поискал от М. да му предостави цялата информация, която дружеството притежава за получателите, различни от „М.“ ЕАД, на които са разкрити или продължават да се разкриват личните му данни. В допълнение е поискана информация за обема данни, който е предоставен, които са получателите и правното основание, на което са разкрити данните. На основание чл.28 от ЗЗЛД е поискано да бъде предоставено съобщение в разбираема форма, съдържащо личните данни на жалбоподателя, които се обработват, както и информация за техния източник.

Към административната преписка е приложен отговор от М. до Я.Л.Н. с изх.№100623/08.05.2013г., с който се отговоря на подаденото на 24.04.2013г. заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД. Приложено е писмо без обозначаване на изходящият му номер и дата на издаването му. От съдържанието на писмото може да се установи, че ответното дружество, уведомява жалбоподателят, че има готовност да му предостави достъп до свързаните с него лични данни, които то обработва. Посочено е, че предоставянето на достъпа следва да стане лично, в търговски обект на оператора, находящ се в гр.София, ул.”Академик Стефанов” №2, ет.2. Приложено е и трето писмо до жалбоподателят, отново без посочване на изходящ номер и дата, което представлява допълнение към изпратеният отговор с изх.№100623/08.05.2013г.

Заявлението е подадено на 24.06.2013г. и в 14-дневният срок на 08.05.2013г., посочен в ЗЗЛД, администраторът на лични данни е отговорил на заявлението.

Следва да се посочи, че към датата на подаване на жалбата, за Я.Л.Н. е липсвал правен интерес. Доказателствата, събрани в административното производство, навеждат на извода, че администратора на лични данни е изпълнил своевременно задълженията си, като в 14 – дневния срок по чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД е разгледал и се е произнесъл по заявлението на Я.Л.Н. Изготвена и изпратена на заявителя, справка за обработените лични данни, отнасящи се до него. Спазена е и предпочетената от господин Я.Л.Н. форма за предоставяне на изисканата информация, изрично посочена в заявлението.

Комисия за защита на личните данни оставя без уважение доказателствените искания, направени писмено на 01.07.2013г. от страна на жалбоподателя. Същите са неотнормими към настоящият спор. Следва да се отбележи и, че за Комисията служебно е известна информация, че срещу „Н.Г.“ ООД и „К.Р.М.“ ООД има образувани пред нея, по повод жалби от същия жалбоподателя други административни производства, поради което по тях ще се извърши преценка на законосъобразността на обработване на личните данни му данни.

С оглед правомощието на КЗЛД да осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защита на личните данни, Комисията изразява становище, че изказаните намерения за разпространяването чрез медиите на документи, съдържащи лични данни, би нарушило ЗЗЛД. С тези действия ще бъде нарушена целта на закона за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот.

Действащото право установява два типа ограничители пред титуляра на субективното право: първият ограничител са правата и законните интереси на другите субекти на правото; вторият ограничител е общественият интерес. Съгласно чл. 57, ал. 2 КРБ не се допуска упражняване на права, ако това накърнява правата или законните интереси на други субекти. Това ограничение се свързва правно-логически с конституционното задължение на гражданите да зачитат правата и законните интереси на другите граждани по чл. 58 КРБ. Смисълът на тези норми е чрез упражняването на тези права да не се накърнява чужда правна сфера. В отделни гражданскоправни закони се съдържат норми, които конкретизират тези общи конституционни принципи и очертават конкретно границите на упражняване на субективните граждански права.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-159/13.05.2013г., подадена от Я.Л.Н. срещу „М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/